

[Holstein.]

for en saadan Reform, vilde den i Sandhed vise sig at være en Samfundsregering og ikke, saaledes som det kunde synes at være Tilfældet i dens Start, en udpræget klasse-agitatorisk Regering.

**Statsministeren (Stauning):** Jeg vil knytte et Par Bemærkninger til den Tale, vi nu har hørt. Dens første, politiske Del var for saa vidt uden Interesse, men den indeholdt dog et enkelt Punkt, om hvilket jeg maa sige, at det var ganske urigtigt, nemlig med Hensyn til det Referat, det ærede Medlem gav af, hvad der var sagt angaaende vore Forpligtelser i de Taler, der er holdt i Folkenes Forbund. Ærede Medlemmer, der interesserer sig for, hvad der virkelig er sagt, vil i det omdelte Hæfte, der indeholder de to Taler i Genève, kunne se det. Paa Side 9 vil de kunne se, at den Fremstilling, det ærede Medlem gav, er urigtig, at der ikke i Taleren er tilkendegivet, at Danmark har nogen militære Forpligtelser overfor Folkenes Forbund.

Overfor den gentagne Omtale af Arendrup-Affæren, som det ærede Medlem nu gav til Bedste her, er der kun det at fremhæve, at det ærede Medlem ikke med eet Ord søgte at klargøre Meningen med den Sigtelse, han fremsatte i Lørdags overfor Ministeriet, Sigtelsen for, at det havde handlet af Grunde, der ikke har noget med det saglige at gøre.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Fuglsang har Ordet for en kort Bemærkning.

**Fuglsang:** Den højtærede Statsminister har forsøgt paa at retlede det ærede Medlem Hr. Holstein i hans Maade at citere paa, og jeg kan fortsætte. I den Omtale, det ærede Medlem Hr. Holstein gav af, hvad den tidligere Minister for offentlige Arbejder havde sagt angaaende Hanstholm Havnen, var dette ikke rigtigt gengivet, og med Formandens Tilladelse vil jeg gerne ved at citere en 3—4 Linier anføre, hvad den tidligere Minister for offentlige Arbejder sagde om denne Havn. Han sagde, at man vil

„gennem Udviklingen af Hirtshals Havn, som allerede besejles nu, og som vil være helt færdig til næste Efteraar, faa bedre og større Erfaring om, hvornaar Hanstholm Havn som saadan er nødvendig, altsaa omtrentlig til hvilket Tidspunkt den af Hensyn til Befolkningen og Fiskerne bør være færdig. Det er altsaa

ikke Hensigten at standse Bygningen af Hanstholm Havn o. s. v.“

Det ærede Medlem Hr. Holstein har været oppe og se paa Hirtshals Havn, men den Beretning, han har faaet deroppe, stemmer ikke rigtig med, hvad Fiskerne og ogsaa fremmede Skibsførere, naar de har været deroppe, har udtalt om denne Havn. Jeg kunde tænke mig, at Folk deroppe har tænkt, at naar der kom en Greve derop, kunde man godt stikke ham en ordentlig Skipperhistorie. Det har man benyttet Lejligheden til. Man har med andre Ord ført ham ud i Vildmosen, og det er sikkert ogsaa dér, han hører hjemme.

Det ærede Medlem taler saa meget om, hvad den jævne Mand mener, og jeg lagde med stor Interesse Mærke til, at det ærede Medlem mente bestemt at vide, hvad den menige Mand mener angaaende Arendrup-Affæren, angaaende Militærspørgsmaal o. s. v. Jeg er ganske sikker paa, at den jævne Mand har ondt ved at faa fat paa, hvad det ærede Medlem mener. Jeg har aldrig kunnet opdage det. For mig staar det ærede Medlem som en Slags politisk Krydsning af en Bolschevik og en gammel grevelig Estrupper.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

**Holstein:** Jeg skal lade den sidste ærede Taler henligge i det Tavshedsens Mørke, hvor han fortjener at være, og udelukkende holde mig til den højtærede Statsminister. Jeg vil til den højtærede Statsminister sige, at Offentligheden her i Danmark har forstaaet — i hvert Fald har da baade Venstres og den konservative Presse, og jeg tror ogsaa Tingets Medlemmer, forstaaet den højtærede Statsministers Ord i Genève saaledes, at det fra den ansvarlige Regerings-Side overfor Medlemmerne af Folkeforbundet blev hævdet, at Danmark havde militære Forpligtelser i videste Forstand, kan vi jo sige, i Henhold til Folkeforbundspagten og Neutralitetskonventionerne; og efter hvad der er blevet mig meddelt, er jeg tilbøjelig til at tro, at adskillige delegerede i Folkeforbundets Forsamling har faaet det samme Indtryk af den højtærede Statsministers Ord. Hvis jeg tager fejl, er det altsaa ikke en Fejltagelse, jeg af ond Villie har gjort mig skyldig i, eller som jeg er ene om, men saa er det en Fejltagelse, som deles af utallige Mennesker, baade her i Landet og, jeg tror ogsaa at turde sige med Sikkerhed, i Folkeforbundsforsamlingen i Genève.

Endelig skal jeg sige til den højtærede